

oväntade berg, som är så fult på våra
håll. Vid Bivda Castellana, den lilla
staden på hövet af en hant plati' i ett
Muroto, hade den ståtliga bron stötat
i djupet och spånvagns kusen hade
töft i luften. Vi måste gå baklänges
upp för den brante vägen och ika öfver
en provisorisk träbro. Nu började vägen
slipva sländig - allt gott på att vi
vannode oss kom. Detta var kanske g
kelt på den dåliga utsikten utan
öfver på quibus och kaffenhet.

Vid prima Porta kallade vi oss
sten på viken! Hvilken skilnad på
våra Italiens hyggliga befolkning och
Latiums råa roner!

Emellertid kommo vi och låg i Tiberen
in i staden och hörde fram till Pal.
Capranica - ike utan rörelse och
taftanhet.

Den uppe kommo de tre anser "svot
du glada och kasta oss oändligt välkomna
dumme var vid of stormande fröjd -
vill kysa och dikta i oändlighet.